

Priručnik RAN o programima obuke za CVE/PVE

Smjernice za trenere i kreatore politike

Rezime

Dobro obučeni praktičari su dragocjeni u svakom naporu u cilju sprečavanja i borbe protiv radikalizacije. Predmet obuke zbog toga je bio visoko prioritetan na agendi nekoliko sastanaka Mreže za podizanje svijesti o radikalizaciji (RAN) tokom 2017. godine. Rezultat je tematski sastanak „*Obučavanje praktičara za sprečavanje i borbu protiv nasilnog ekstremizma*“ održan u Briselu 16. novembra. Ovaj praktični priručnik o programima obuke za borbu protiv/sprečavanja nasilnog ekstremizma (CVE/PVE) počiva na znanju i ekspertizi podijeljenima na nekoliko različitih događaja, kao i u okviru mreže RAN uopšte. Ovaj priručnik u izdanju RAN daje smjernice i praktične savjete za trenere i kreatore politike.

Priručnik je sastavio Centar za izvrsnost RAN. Pogledi izraženi u ovom radu pripadaju isključivo autorima i ne moraju uvijek da izražavaju poglede Evropske komisije, neke druge institucije ili RAN.

Uvod

Obuka stručnjaka oduvijek je bila sastavni dio pristupa smišljenih za sprečavanje radikalizacije i nasilnog ekstremizma. Stručnjaci su dragocjeni u CVE/PVE, ali moraju da budu spremni i za svoju ključnu ulogu. U svijetlu povećanog nasilnog ekstremizma širom Evrope mnoge (lokalne) uprave odlučile su da više ulažu u obrazovanje i obuku kreatora politike i praktičara. Ali dok mnogi sada prolaze obuku, u kojoj mjeri ovi programi imaju planirani uticaj? Iako su neki od njih (djelimično) procijenjeni, većina nije. Na osnovu iskustva trenera o onome šta funkcioniše a šta ne moguće je definisati efikasne prakse. No, rezultati nisu uvijek jasni i primjenjivi na ostala okruženja u kojima se odvija obuka.

Države članice žele da obezbijede da programi obuke ostvare predviđene rezultate. Osim toga države članice se suočavaju s izazovom da (bolje) procijene i osiguraju uticaj obezbjeđenih programa obuke.

Na nivou kursa obuke elementi iz različitih programa mogu se kombinovati i pretvoriti u specijalno prilagođene sesije obuke. Nema potrebe za ponovnim izmišljanjem „tople vode“. Obuka mora da ima cilj, jer su vrijeme i resursi ograničeni, te CVE/PVE pokriva širok opseg oblasti. Da bi se osmislili ciljani programi obuke, treba da je jasno od početka šta ljudi moraju da nauče, šta je potrebno za posao ili zadatak? Šta profesionalci već znaju? Koje postojeće znanje može da se nadogradi? Koje vještine su prisutne? Osim svega toga, uticaj programa obuke zavisi od načina na koji je sproveden. Stoga koji je najefikasniji način za njegovo sprovođenje?

Ovaj priručnik RAN služi da usmjeri profesionalce o CVE/PVE programima obuke kako na strateškom, tako i na praktičnom nivou. Priručnik ima sljedeću strukturu:

1. Sprovođenje programa obuke;
2. Praktične smjernice za trenere;
3. Praktične smjernice za sprovođenje obuke u djelo.

1. Sprovođenje programa obuke

RAN je definisao elemente koji će najvjerovatnije učiniti sprovođenje obuke efikasnim. S jedne strane, sadržaj treba da bude uravnotežen, obuka kontekstualizovana, a trener vjerodostojan. Osim toga, obuka treba da bude praktična. Bilo bi korisno sprovesti obuku u mješovitoj grupi kako bi se učvrstila multiagencijska saradnja neophodna za bavljenje višezročnom i mnogostrukom pojavom kao što je radikalizacija. S druge strane, učenje spiskova signala napamet ne funkcioniše, jer samo „označavanje polja“ na kontrolnoj listi može da dovede do neosnovanih optužbi ili nedostajućih signala. Nadalje, teorija bi trebalo da se poveže s praksom: trebalo bi, s jedne strane, da povežete teoriju s praksom, a sa druge, da objasnite zbog čega postupate na dati način.

Uopšteno govoreći programi obuke imaju koristi od interaktivnog sprovođenja, što povećava uključenost i obezbjeđuje kvalitetnije iskustvo. Da bi se programi obuke sproveli na interaktivan način¹, od presudnog značaja je sljedeće:

- **Uspostaviti vezu s publikom:** upoznati ljude u prostoriji. Razviti odnos s njima. Prilagodite trenere i sadržaj i podijelite svoja iskustva kao trenera da biste uspostavili vezu s publikom.
- **Otpornost:** učvrstiti ljude koje obučavate. Primijenite obuku koja se rukovodi pitanjima, ispitivanju mišljenja, analizi izvora i praktikuju teške razgovore kako bi vaši slušaoci postali jači.
- **Samouvjerenost:** sprovodite aktivnosti refleksije, dosljedno primjenjujte aktivnosti za unapređivanje razmišljanja i pohvalu.

Sprovođenje programa obuke za CVE/PVE

Prethodni odjeljci odnose se na sprovođenje programa obuke uopšte. Međutim, sprovođenje programa obuke za CVE/PVE se razlikuje od, na primjer, obuke o korišćenju nove baze podataka na poslu. Treba uzeti u obzir pojedine posebne elemente koji su opisani u nastavku:

1. **Složenost.** Radikalizacija kao proces je pod uticajem brojnih faktora i može se izraziti na više načina. Zbog toga programi obuke ne mogu „samo“ da obezbijede listu „jasnih signala za primjećivanje radikalizacije“ zajedno s pozadinskim informacijama, a zatim da od profesionalaca očekuje da budu spremni za bavljenje ovom temom. Profesionalci treba da shvate složenost i neizvjesnost koji su karakteristični za radikalizaciju.
2. **Osjetljivost.** Radikalizacija je osjetljiva tema iz više razloga. Praktičare će tema možda uplašiti ili uvrijediti zbog pogrešne upotrebe religije/ideologije. Ove osjetljive tačke ogledaju se u diskusijama koje su neizbježan dio programa obuke o radikalizaciji. Pojedini treneri će početi da osporavaju definicije i terminologiju koje se koriste. Ostali će raspravljati o tome da li treba da imaju ulogu (ili ne). Trener mora da pronađe dobru ravnotežu kako bi poklonio dovoljno pažnje ovom pitanju ne dovodeći do beskrajske debate. Praktičari će se možda mučiti da definišu svoju ulogu, jer će se moguće plašiti da „špijuniraju“ ljude ili ih stigmatizuju. Možda će postaviti pitanja o tome da li i kada mogu da podijele svoje razloge za zabrinutost i posljedice

¹ Elementi koje je predstavila Carys Evans (Connect Futures) na tematskom sastanku RAN u Briselu 16. novembra dati su u prezentaciji pod naslovom: Interaktivne obuke – nekoliko zapažanja

takvog postupanja.

3. Lične predrasude. Neutralan stav je nemoguć. Moguće je raditi kao profesionalac: biti svjestan svojih preferencija, znati kako da ih ne otkrijete u javnosti i izbjegavati zamku koju predstavlja osjećaj zaplašenosti.

Sprovođenje programa obuke u multiagencijskom okruženju

Sprečavanje radikalizacije ima koristi od multiagencijske saradnje, pa su multiagencijski programi obuke odlična prilika da se postave temelji za tu saradnju. Međutim, okupljanje različitih profesionalaca u istoj prostoriji ima izvjesne implikacije. Trener može da se suoči s različitim perspektivama, (mogućim) predrasudama i nedostatkom povjerenja između profesionalaca.

Preporuke za programe obuke u multiagencijskom okruženju:

- Usredsrijediti se na ono što je profesionalcima zajedničko umjesto na njihove razlike: pronaći zajednički cilj i to imati na umu. Takođe se usredsrijediti na zajednički jezik.
- Praktičari treba da upoznaju jedni druge, pojedinačne odgovornosti i profesionalni jezik i vještine. Multiagencijska obuka treba da počne od toga.
- Inkorporirati sve perspektive, jer one treba da se obrade kako bi svi mogli da ih vide u cijelosti.
- Obučavati multiagencijske grupe nekoliko puta (npr. svakih šest mjeseci) umjesto samo jednom. Okupljanje ovih profesionalaca u istoj prostoriji pomaže pri učvršćivanju mreže unapređivanjem kvaliteta odnosa agencija, pojedinaca i zajednica. Kada se pojedinci vrate svom svakodnevnom poslu, možda neće imati vremena niti priliku da rade na ovom aspektu. Ponavljanje obuke takođe pruža priliku učesnicima da jedni druge obavijeste o novim trendovima u određenoj oblasti ili zajednici. Uticaj obuke može se mjeriti posmatrajući šta su profesionalci naučili i u kojoj mjeri su interno primijenili stečeno znanje ili vještine.
- Učiti od drugih dijeleći iskustva i slučajeve. Ovo će profesionalcima pomoći da budu otvoreniji prema svojim kolegama iz drugačijih sredina. Osim toga profesionalci vole da dijele ova iskustva s terena i na taj način mogu da donesu rješenja za probleme s kojima se suočavaju.

2. Praktične smjernice za trenere

Ovo poglavlje daje praktične smjernice za trenere u CVE i PVE programima. Izazovi za trenere, baš kao i savjeti i trikovi za njihovo prevazilaženje, opisani su u tabeli ispod.

Izazov	Savjeti i trikovi
Želite da se učesnici više uključe u obuku. Šta treba da uradite?	<ul style="list-style-type: none"> • Isprobajte sljedeće metode: <ul style="list-style-type: none"> ▪ Radite u malim grupama, prema utvrđenom spisku ili u paru. Ljudi su obično otvoreniji za deljenje informacija u manjim grupama. ▪ Uspostavite okruženje koje će dovesti do veće uključenosti tako što ćete upotrebiti uvodne fraze, biti otvoreni kao trener i upoznati publiku. ▪ Postavite osnovna pravila kako bi bilo jasno na koji način se odvija proces učenja za sve; jasno stavite do znanja šta je (ne)prihvatljivo. ▪ Omogućite ljudima da zabeleže svoje potrebe, strahove i očekivanja na samolepljivim papirićima koje ćete istaći na zidu. ▪ Dajte lični ton obuci. Podelite sopstvena iskustva. ▪ Nastavite da razgovarate o strukturi programa. ▪ Omogućite slušaocima da stvore mentalne mape. Vežbe mapiranja takođe otkrivaju šta slušaoci znaju, a šta ne. ▪ Demistifikujte ekstremizam kao pojavu: ne umanjujući preterano mogući uticaj, rad na radikalizaciji u velikoj meri podrazumeva korišćenje uobičajenih veština i stručnosti.
Kako ćete osigurati da obuka bude iskustvo za učesnike, a ne predavanje?	<ul style="list-style-type: none"> • Prvo saopštite informacije o radikalizaciji. Zatim se usredsrijedite na vještine i refleksiju tokom obuke. • Upotrebite simuliranu situaciju kao što je igranje dodijeljenih uloga.
Možda ćete morati da uspostavite novi program obuke u svojoj zemlji. Kako osmišljavate obuku od samog početka?	<ul style="list-style-type: none"> • Napravite dobru procjenu potreba: šta je neizostavno, a šta bi bilo lijepo imati? • Upotrijebite postojeće ili perspektivne programe osmišljene za slične svrhe ili neke njihove elemente/dijelove. • Postavite pozitivne ciljeve koje će i ciljna grupa prihvatiti kao pozitivne. • Uključite profesionalne partnere kao „suvlasnike“ u obuci. Ako ciljna grupa odnosno njihovi voljeni mogu da postanu partneri, tim bolje. • Budite realni: šta je izvodljivo ukoliko su vam resursi ograničeni? Ko bi zaista trebalo da prođe obuku? Šta možemo da očekujemo od njih?
Niste sigurni da li bi profesionalce trebalo obučavati u mješovitoj grupi ili ne. Šta najbolje funkcioniše?	<ul style="list-style-type: none"> • To zavisi od cilja vaše obuke: <ul style="list-style-type: none"> ▪ Da li želite da povećate multiagencijsku saradnju i povjerenje između partnera? Ako želite, možda bi bilo pametno sprovesti obuku u multiagencijskom okruženju. ▪ Da li želite da profesionalci shvate sopstvenu ulogu u sprečavanju radikalizacije? U tom slučaju se preporučuje obuka u grupi s osobama iz iste profesionalne sredine.

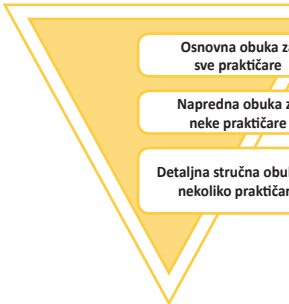
<p>Vaš šef traži da u program obuke uvedete nove tehnologije. Koje opcije imate? I šta najbolje funkcioniše?</p>	<p>Opcije su sljedeće:</p> <ul style="list-style-type: none"> • (Ozbiljno) igranje. • Elektronsko učenje, na primjer zbog prenošenja znanja. Elektronsko učenje se može primijeniti prije same obuke da bi slušaoci imali osnovni nivo znanja prije početka obuke. Elektronsko učenje je isplativo, fleksibilno i pristupačno.
--	--

3. Praktične smjernice za sprovođenje obuke u djelo

Ovo poglavlje daje praktične smjernice za sprovođenje obuke u djelo. Definisani su izazovi pred profesionalcima i kreatorima politike na implementacionom i strateškom nivou i dati su praktični savjeti o načinu postupanja s ovim izazovima.

Nivo implementacije	
Izazov	Rješenje
<p>Kako ćete odabrati pravog/kvalifikovanog trenera?</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Opšti profil „dobrog“ trenera je:² <ul style="list-style-type: none"> ▪ Neko ko je harizmatičan, posjeduje empatiju i snažne analitičke vještine. Neko koga ćete rado slušati. ▪ Iskusan praktičar koji govori istim jezikom kao i učesnici obuke. Ova osoba treba da bude što bolje upoznata s datom oblašću. ▪ Neko ko je sposoban da se pozabavi komplikovanim pitanjima?
<p>Kako ćete osigurati kvalitet u sprovođenju programa obuke za CVE/PVE?</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Odaberite trenera koji je obučen za datu temu. • Radite s trenerima koji imaju dovoljno pedagoških vještina. • Provjerite materijal za obuku sa stručnjacima prije sprovođenja obuke. • Neformalno zamolite slušaocce i ostale trenere za povratne informacije. • Na kraju obuke sprovedite kratku evaluaciju postavljajući nekoliko pitanja. • Zvanično angažujte eksternu kompaniju za evaluaciju vaše obuke i trenera.
<p>Kako ćete osigurati da vaši treneri budu u toku s ažurnim informacijama?</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Primijenite nadzor: organizujte grupu za podršku koja će se redovno sastajati. • Kažite trenerima šta je bilo uspješno na prethodnim sesijama i usredsrijedite se na praktične primjere. • Učite i iz lošeg iskustva: šta treba izbjegavati u budućnosti? • Uspostavite zajedničku platformu za dijeljenje materijala, kao što su moduli, video-snimci, slajdovi. • Diskutujte o aktuelnom statusu radikalizacije/nasilnog ekstremizma, terorizma, njihovom odjeku u društvu i načinu reagovanja na njih. • Redovno pohađajte ostale kurseve na temu radikalizacije. • Podijelite praksu i naglasite koje je metode lako prilagoditi.

² Prve dvije stavke iz ovog profila predstavila je Cristina Ivan (Nacionalni institut za proučavanje inteligencije u Rumuniji) na tematskom sastanku RAN u Briselu održanom 16. novembra. Njena prezentacija zvala se „Obuka za trenere: Šta je trenerima, osim učesnika, potrebno da postanu treneri? Kako će treneri biti u toku s ažurnim informacijama?“

Strateški nivo	
Izazov	Rješenje
Kako ćete ciljeve politike prenijeti u programe obuke?	<ul style="list-style-type: none"> Razložite politiku na konkretne ciljeve/svrhe. Razmislite o profesionalnim vještinama i znanju, koji su neophodni za ostvarivanje ovih ciljeva.
Kako možete da procijenite kakav će biti uticaj napora uloženi u obuku? Kako ćete <i>ocijeniti/provjeriti</i> svoje kolege?	<ul style="list-style-type: none"> Ako radite na prevenciji, teško je obaviti procjenu. Koja je sljedeća faza? Kako se ona može učiniti održivom? Uključite metode evaluacije u nacrt kursa. Sakupite i arhivirajte statističke podatke radi interne evaluacije i akademskog istraživanja. Provjera kolega može biti korisna ako osobe zadužene za provjeru dobiju jasan niz pravila o tome šta se i kako provjerava. Pošto se u multiagencijskom okruženju obavlja mnogo posla, uključite sve partnere. Napravite evaluaciju na nivou krajnjih korisnika/učesnika: „Šta ste postigli ovim programom obuke, a što na organizacionom nivou. Da li su vam programi obuke pomogli da ostvarite svoje ciljeve?“ Iako dvije situacije nikada ne mogu da budu istovjetne, rad s materijalom neke druge uspješne obuke – ili prethodne obuke na sličnu temu – može da poveća šanse za uspjeh. Sadržaj će morati da se prilagodi svakom pojedinačnom izazovu koji će se obrađivati tokom obuke.
Kako ćete sigurno znati da ste doprli do svih relevantnih praktičara?	<p>Definišite koji bi profesionalci trebalo da se obučavaju i na kojem nivou:</p> <ol style="list-style-type: none"> Osnovna obuka za sve praktičare Napredna obuka za neke praktičare Detaljna stručna obuka za nekoliko praktičara <p>Uopšteno govoreći:</p> <ul style="list-style-type: none"> Omogućite ljudima da pohađaju obuku. Ostavite vremena za to; nemojte dozvoliti da finansije budu prepreka. Uključite iskusne praktičare i one koji su odgovorni za multiagencijsko okruženje u donošenje odluka o tome ko treba da se obučava. Napravite jasan izbor između dijelova programa obuke koji su obavezni i onih koji se mogu pratiti na dobrovoljnoj osnovi.

<p>Kako ćete integrirati programe obuke u nacionalne strategije?</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Povežite aktivnosti obučavanja s ciljevima nacionalne strategije. • Obezbijedite dovoljno finansijskih sredstava. • One koji su odgovorni za strategiju takođe zadužite za obuku. • Uspostavite kvalitetne mehanizme kada je riječ o vrsti i kvalitetu obuke. • Povežite zakone i procedure s obukom. Na primjer, šta se smatra pripremom za napad? Koje su zakonske granice i koje bi procedure trebalo poštovati? • Obavijestite ljude ukoliko se strategija promijeni.
<p>Kako ćete osigurati da stečeno znanje i vještine opstanu i poslije određenog vremena?</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Postarajte se da ljudi znaju šta treba uraditi u praksi nakon obuke. • Uvedite obuku za PVE/CVE kao sastavni dio opšte obuke i programa ličnog razvoja za profesionalce – koji su često obavezni za akreditaciju. • Vodite evidenciju svih koji su prošli obuku. • Planirajte naknadne aktivnosti radi osvježavanja pamćenja, obučavajte nove ljude na relevantnim položajima i redovno obavještavajte profesionalce. • Zamolite organizacije da dostave izvještaje o naporima uložnim u obuku. • Obezbijedite dovoljno sredstava za stvaranje kritične mase obučanih pojedinaca. • Razmislite o sprovođenju mehanizama „obuke za trenere“ da biste osigurali održivo širenje stečenog znanja.

4. Dodatna literatura

RAN je proizveo (segmente) široki opsegaproduka na temu programa obuke, a to su:

Zbirka RAN

Ova zbirka inspirativnih praksi obuhvata poglavlje o programima obuke.

Priručnik RAN: *Odgovori za inostrane terorističke borce povratnike i njihove porodice*

Potrebe profesionalaca za obukom definisane su kako na osnovnom, tako i na naprednom nivou u priručniku RAN ['Responses to returning foreign terrorist fighters and their families'](#). Sljedeće preporuke navedene su za obuku za rad s djecom povratnicima:

1. Treba obezbijediti dovoljno obuke za praktičare koji se bave djecom povratnicima. Ovi moduli mogu da budu dio postojeće obuke o svijesti ili stručnosti u cilju sprečavanja i borbe protiv radikalizacije. Na raspolaganju su najmanje dva nivoa obuke:
 - a) Osnovna obuka o svijesti za praktičare u (direktnom) kontaktu s djecom povratnicima (npr. nastavnici, socijalni radnici, članovi organizacija za rekreaciju). Osnovna obuka mogla bi da obuhvati kao minimalni zahtjev:
 - i) informacije o situaciji u Siriji/Iraku u kojoj su se ova djeca našla;
 - ii) osnovna svijest o traumi i vježbe za načine reagovanja kada dijete povratnik pokaže određeno ponašanje;
 - iii) informacije o tome kako prijaviti zabrinjavajuće znake i kada zatražiti dodatnu podršku.
 - b) Detaljna obuka i zajedničke sesije učenja za praktičare koji su direktno i čvrsto uključeni u slučajeve djece povratnika (npr. službe za zaštitu djece, stručnjaci za podršku porodici, lokalni policajci, psiholozi). Ova detaljna obuka mogla bi da obuhvati lekcije o hraniteljstvu i reintegraciju škole.

RAN EDU (Radna grupa za obrazovanje): [Guide on training programmes: Effective and confident teachers and other school staff](#)

Učesnici RAN EDU dali su svoj doprinos vodiču za programe obuke u obrazovnom sektoru. Vodič predstavlja okvir za diskusiju o različitim opcijama programa obuke i definiše tri tipa programa obuke u ovom sektoru: A) Oni koji nude osnovnu obuku za osnaživanje i stvaranje otpornosti nastavnika. B) Oni koji štite i stvaraju bezbjedne demokratske škole; C) Oni koji pomažu osoblju da razviju neophodne vještine za suočavanje sa sadašnjim izazovima.

RAN POL (Polijska i zakonodavna radna grupa) [Guide on training programmes for police officers in Europe](#)

Učesnici RAN POL sastavili su vodič koji obuhvata osnovne kompetencije za koje je neophodna obuka, postojeće programe obuke i preporuke za policajce. Jedna od preporuka bila je da obuka treba da bude usklađena s ulogom i doprinosom praktičara u multiagencijskom okviru u kojem se očekuje da će raditi. Policajci, na primjer, treba ne samo da ukažu na signale već i da podijele informacije, definišu odgovore i sprovedu ih u djelo.

Programi obuke

Raznovrstan izbor programa obuke i metoda predstavljen je na tematskom sastanku RAN „Obučavanje praktičara za sprečavanje i borbu protiv nasilnog ekstremizma“. Oni su ukratko prikazani u uokvirenim tekstovima u nastavku.

LIVE obuka – OEBS

Program obuke i usmjeravanja Lideri protiv netolerantnosti i nasilnog ekstremizma (LIVE) ima za cilj da promoviše lokalne, bezbjedne i raznovrsne odgovore na nasilni ekstremizam i terorističku radikalizaciju. Učesnici prepoznaju potrebu za inicijativom, a zatim je planiraju istovremeno dobijajući smjernice. OEBS razvija programe obuke u partnerstvu sa RAN, Connect Futures i ostalim organizacijama za mlade lidere (razvijen i pilotski predstavljen 2017), žene lidere (2018), kao i vjerske i tradicionalne vođe (ovu grupu treba bliže definisati, 2018/2019). Odabrani učesnici imaju direktan pristup/uticaj u zajednicama, potpuno su posvećeni ljudskim pravima, motivisani su da djeluju i uglavnom već imaju izvjesno iskustvo u mobilizaciji zajednice ili pružanju usluga. Glavne komponente programa obuke obuhvataju prenošenje nijansiranog shvatanja radikalizacije, ilustrovanje brojnih mogućih uloga civilnog društva kroz studije slučaja (kako uspješne, tako i neuspjele pokušaje) i razvoj vještina. Primijenjene metode zasnivaju se na principima učenja preko djelovanja, interakcije, prepoznavanja stručnosti i potencijala učesnika, podsticanja različitosti i izgradnje povjerenja. Lekcije naučene iz pilotske obuke za mlade lidere su sljedeće: pilotske obuke su vrijedne, prilagođavanje sadržaja i sastava kursa i alatki za evaluaciju treba da bude ograničeno kako se treneri i slušaoci ne bi preopteretili.

Obuka zatvorskog osoblja i policajaca na temu [Training aid and Derad](#) – koju je predstavio Sergio Bianchi (Agenfor).

Ovaj sveobuhvatni program obuke ima devet modula. Svi moduli imaju kako opšte tako i posebne ciljeve, a dostupno je mnoštvo materijala poput video-snimaka i povezanih vježbanja. Materijal za obuku dostupan je na nekoliko jezika i može da bude relevantan za zatvorsko osoblje, sudije i NVO.

Fokus na radikalizaciji u obrazovanju, obuci i istraživanju u Norveškoj popravnoj službi, koju je predstavio dr David Hansen (Univerzitet za korektivnu službu Norveške/KRUS)

KRUS nudi istraživanje, obrazovanje/obuku i širenje stečenog znanja, kao i specijalnu obuku, savjete i smjernice na zahtjev. Pruža različite kurseve obuke o radikalizaciji i nasilnom ekstremizmu na različitim nivoima:

- Osnovna obuka za službeno osoblje o temama kao što su radikalizacija u zatvoru, norveški kontekst, definicije i izrazi, kao i oblici nasilnog ekstremizma i terorizma. Ovaj kurs traje 8–10 sati.
- Osnovna/napredna obuka za osoblje u popravnim službama u okviru njihovog osnovnog programa obuke. Pokrivene teme su kulturna svijest, vještine komunikacije i radikalizacija u zatvoru. Obuka traje otprilike 20 sati i održava se tokom 2 godine.
- Detaljna stručna obuka za iskusno osoblje (u fazi planiranja). Kurs o radikalizaciji i ekstremizmu za popravnu službu, koji će pilotski biti predstavljen u proljeće 2018. godine.

Sastavljen je i [priručnik](#), čiji je cilj da se osoblje Popravne službe opremi osnovnim znanjem o radikalizaciji i nasilnom ekstremizmu. Podijeljen na dva dijela: znanje o ovim pojmovima i savjeti za upravljanje radikalizacijom.

Projekat tolerancije – koji je predstavio Ermin Škorić (Segerstedt institut)

Projekat tolerancije pokrenut je 1998. godine. Ovaj proaktivni pristup za škole ima za cilj da spreči vrbovanje mladih ljudi za ekstremističke organizacije i da se bori protiv netolerancije i rasizma. Uglavnom se sprovodi među učenicima starim 14–15 godina zato što pojedinci upravo u ovom uzrastu razvijaju svoj moral. Zasnovan je na socio-psihološkom razumevanju i socio-pedagoškom pristupu mladima. Odabrani mladi ljudi (otprilike njih 25) čine mešovitu grupu i predstavljaju različite socijalne, etničke i obrazovne sredine, a dolaze iz raznih škola u opštini. Oni odlaze iz svoje „zatvorene“ grupe kako bi se pridružili ovoj mešovitoj „otvorenoj“ grupi i postavili izazove sebi samima. Nadalje, ove interakcije znače da će se ideje prenositi u široj zajednici. Da bi se to ostvarilo, važno je da se mladim ljudima pomogne da shvate sebe i svet u kojem žive, te da budu shvaćeni na način na koji žele.

Translated within:

